

P. Ripson:

Marsove skrivnosti

(Roman.)

Se je bil čas, da bi si Robert premislil usodepolni korak. Se bi bil lahko ostal na Marsu in tu mirno živel vse svoje življenje, brez težav in sitnosti, brez boja za vsakdanji kruh, brez ljubezni in sovraštva. Toda njegova odločitev je bila padla in niti trenutka ni pomišljal. S krepkim udarcem je sunil pnevmatično zmet in v tem trenutku se je vse zavrtelo v krogli. Robertu se je zdelo, da so mu zmanjkala tla pod nogami in da se s svojo okolico vred pogreza v neskončnost, enako kot imamo včasih občutek v sanjah, da padamo v strašansko globočino. Nekaj trenutkov je bil ves v omotici, potem pa se je kmalu znašel v tem položaju. Iz sosednjega prostora je začel žalostno cvilenje vampirjev in ti glasovi živih bitij so mu bili v usodepolnem trenutku naravnost prijetna godba. Imel je vsaj občutek, da ni popolnoma sam. Stopil je k eni izmed lin ter s pomočjo vzvoda odprl kovinasti pokrov. Skozi stekleno majhno lino, ki je bila velika kot ladijsko okno, je videl same svetlobne črte in med njimi v razdobju kakšnih dveh sekund močne bliske, kot bi bili od solne luči. V začetku si tega ni vedel razlagati in položaj se mu je zdel obupen. Eno je pač občutil, da je namreč zapustil trdna tla in da se nahaja s svojim vseirskim letalom proč

75

od vsakega drugega telesa. Stopil je na drugo stran in tudi tu previdno odprl lino. Videl je isto, kot skozi prvo.

— Moja kroglija se vrti okoli svoje osi, mu je naenkrat šinilo skozi glavo.

Toda to vrtenje mu je lahko postalo usodepolno, kajti tako mu je bilo nemogoče spoznati, v katero smer se giblje. Treba je bilo na vsak način to vrtenje ustaviti. Ko je spoznal smer vrtenja, je sklenil da mu deluje nasprotno z izpuščanjem tekočega zraka iz spodnjega ventila. Prav počasi, prav previdno je spuščal dragoceno tekočino in silno se je razveselil, ko so se svetle proge jenjale in spremenile v svetle točke, zvezde. Imel je južni del zvezdnatega neba pred seboj. Toda kje je bil Mars? Spet je odprl spodnjo lino in tu je zapazil planet, ki ga je bil zapustil. Kako zelo je bil daleč od njega! Pokrival je komaj tretjino nebesnega prostora in če ne bi bil njemu nasprotno obrnjeni del razsvetljen od obeh mesecev, bi ga na temnem nebu sploh ne bi bil opazil. Sedaj je bilo treba obrniti kroglijo tako, da je imel pred seboj Veliki voz. To je bila smer poleta.

Ni bilo lahko obračati kroglije. Desno in levo, spodaj in zgoraj je spuščal Robert skozi ventile tekoči zrak, edino njegovo premikalno sredstvo. Sele po daljših poskusih se mu je posrečilo, da je imel Veliki voz pred seboj. Tu se je blestela zemlja kot majhna ploščica med obema zadnjima zvezdama in tej nasprotno je moral usmeriti svojo pot. Ko je bil okrenil kroglijo tako, da je stala zemlja nepremično ravno pred njim, je na zadnjem delu

začel izpuščati tekoči zrak. To je delal samo par minut, a z veliko silo. Ko je mislil, da je z odbojno silo tega plina dosegel dovoljno hitrost, je zaprl dovodno cev in pri stranski lini poiskal Mars. Ta je bil že precej manjši in se je naravnost vidno manjšal. Upati je bilo, da se polet posreči, kajti zaenkrat je šlo vse v redu. Samo ena stvar je delala Robertu skrbi: levo zadaj za njim je bilo na popolnoma črnem nebu solnce in to je zelo močno ogrevalo njegovo letalo. Občutil je, kako je zadaj huda vročina, a spredaj silen mraz. Tega seveda ni bilo mogoče spreminiti.

Razen te skrbi je imel še dve drugi. Vedel je, da po nebesnem prostoru leti nebroj majhnih nebesnih teles, ik imajo premer od enega kilometra do enega decimetra. Če bi zadel v enega izmed večjih, bi bila katastrofa tu. Zadostovalo bi, da bi takšen meteor imel samo en meter premera, kajti pri velikanski hitrosti teh teles bi bilo vsako sčrejanje nevarno. Toda Robert je zaupal svoji sreči. Zakaj bi ravno njegova majhna kroglija, ki je bila brez vsake privlačnosti, morala zadeti v meteor? Verjetnost ni bila posebno velika.

Drugo vprašanje, ki si ga je Robert stavljal, je bilo, koliko časa bo trajal polet. Računal je na največ dva dni, kajti polet se je vršil v brezraznem prostoru in oviralo ga ni prav nič. Hitrost torej, ki jo je mogel doseči, je bila teoretično brezmejnja, praktično seveda je bila vezana na mnoge faktorje, izmed katerih je pa le nekateri poznal.

Nesreča bivšega poljskega ministrskega predsednika Skrzynskega

Bivši poljski ministrski predsednik Skrzynski se je pri vožnji z avtomobilom smrtno ponesrečil.

Lov na ptice pevke

»Frankfurter Zeitung« piše:

»Kakor hitro se začne na jesen ptice-pevke seliti, pa se začne ljudje v gor. Italiji pripravljati, da jih primerno sprejmejo. Povsod pripravljajo limanice ali pa pletejo mreže in preiskujejo piščalke, ki jih lahko kupiš cele svežnje; vsaka piščalka pa posnema petje druge pevke. Mladina ima s temi piščalkami silno veselje in si že v duhu slika vse lepote in dobrote, ki jih bo deležna vsled piščalke. Mladi in stari ljudje se že kar naprej vesele ocvrtih škrančkov, slavčkov, taščic in kosov na polenti. Zraven pa uživajo pečeno kostanj in ga zalivajo s sladkim moštom.

Na ptičke čakajo v »uccellerandah« — to so lovišča za ptice. Love jih pa ne samo za sebe, ampak tudi za trgovce z jestvinami, za hotele in gostilne. Ptice prilete že zjutraj, na vse zgodaj. Na polju jih pa pozdravlja že drug ptičji koncert — iz piščalk. Drugod imajo postavljene na polju kletke polne ptičev, ki so bili celo zimo zaprti, sedaj pa, ko so na prostem, pojo na vso moč in s svojim petjem vabijo selivke v svojo bližino. Pa tudi o tej vabi pravijo, da se dobro obnese.

Cim pa se roj selivk spusti na tla, takrat mečejo mreže nanj od vseh strani . . .

Mussolini sam je nasprotnik lova na ptice-pevke. Vendar pa tega lova ni mogel še odpraviti, kajti po statistiki lanskega leta so naložili samo v državnih gozdovih nad 1000 metrskih centov ptic; koncesija za lov na ptice v državnih gozdovih pa stane 500 lir.

Ponarejeni rokopisi in podpisi

Na svetu živi mnogo ljudi, ki zbirajo rokopise in podpise slavnih mož. Taki rokopisi in podpisi imajo za zbiralce toliko večjo vrednost, čim redkejši so. Kakor hitro pa je ta ali ona stvar na svetu nekaj vredna, je čisto gotovo, da se bo našel nekdo, ki jo bo skušal ponarediti.

Rokopise in podpise ponarejajo navadno v posebnih »fabrikah«. Dobro ponarediti kakšno listino ali kakšen podpis pa je ravno tako velika umetnost kakor dobro ponarediti bankovec. So pa ljudje, ki so v tem poslu kar nedosegljivi mojstri, ki silno pazijo ne le na dobro ponarejeno pisavo, ampak tudi na kakovost papirja, na barvo črnila in na slične malenkosti, ki pa vendar ponarejanje lahko izdajo. Izborno je znal ponarejati rokopise n. pr. mestni arhivar v Bratislavi Kalnyk, ki je na željo takoj napisal »Napoleonov« rokopis s »pravim« podpisom, ali pa je naredil rokopis in podpis kakšnega drugega znamenitega moža. Njegove »fabrikate« so mogli spoznati le najodličnejši strokovnjaki na tem polju. Nekega dne pa je imel Kalnyk smolo. Naredil je namreč nekemu svojemu znanecu na ljubo več rokopisov s podpisi, ta pa je ponarejene rokopise takoj prodal za drag denar nekemu starinarju. Starinar je tiste po-

narejene dragocenosti ponudil muzeju v nakup, tam so pa ugotovili, da rokopisi niso izvirni, ampak ponarejeni. Kalnyk je moral takrat pred sodišče, ki pa ga je oprostilo, pač pa posvarilo, naj bo previdnejši.

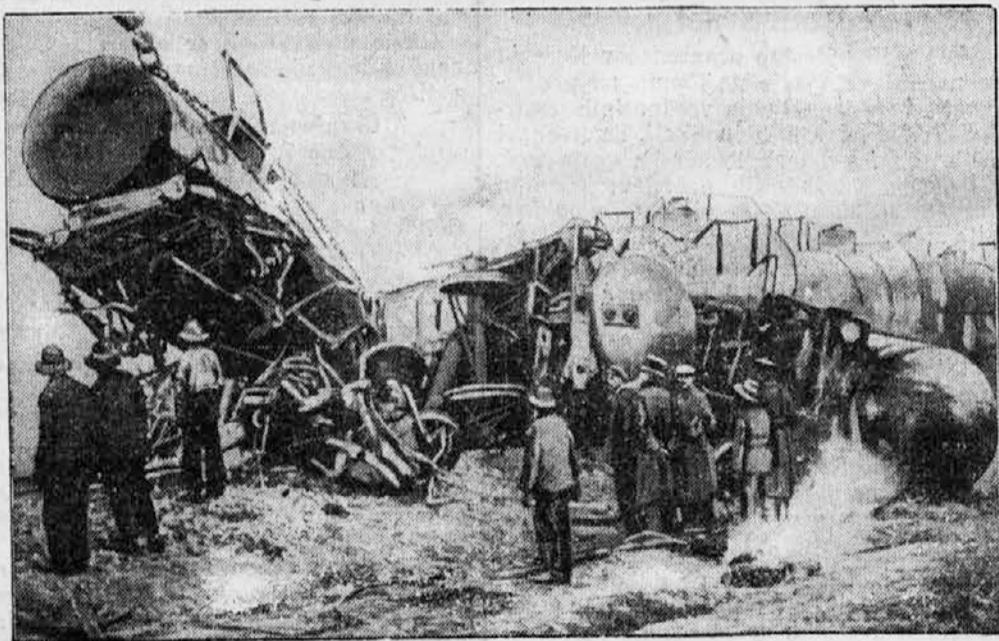
Tudi neki Spiegel je bil mojster v ponarejanju listin. On ni pazil samo na pisavo, ampak tudi na papir in na črnilo. Papir je moral imeti

prav take vlakne kakor izvirne listine in črnilo je moralo poblede. Nekaj Spiegel-ovih ponarejenih listin hranijo na Dunaju v policijskem muzeju. Da bi pa svoje naročnike še bolj varal, je dodajal svojim falzifikatom še spričevala znamenitih strokovnjakov o »pristnosti« svojih listin — seveda so bila tudi tista spričevala in potrdila od njega ponarejena. Izdajal pa je po-

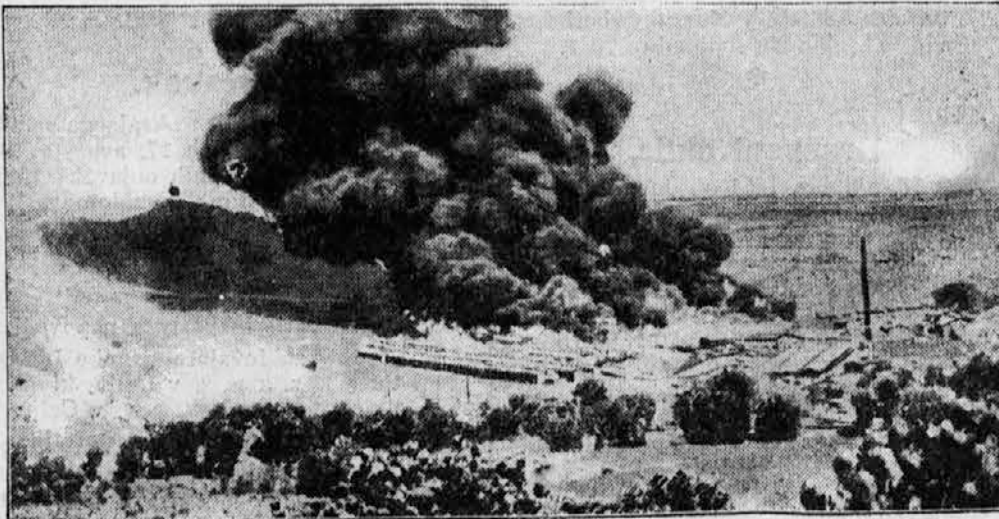
Holandska kraljica na vojaških vajah

Holandske vojaške vaje so zaključili z veliko parado pred kraljico Viljeminom.

Težka železniška nesreča v Romuniji

Blizu Bukarešta je zavozil z bencinom natovorjen 50-vagonski vlak v prazen vlak, 5 oseb je bilo pri nesreči mrtvih.

Velik požar v skladišču lesa

V južni Dakoti (pokrajina v Zed. državah) se je vnelo ogromno skladišče lesa. Dim so videli 40 milj. milj. milog.

trdila le od takih ljudi, ki so stanovali v kakšnih oddaljenih krajih in o katerih je bil prepričan, da jim njegove »pristne« listine ne bodo nikdar prišle pred oči. Spiegel je dobil kasneje, ko so mu le prišli na sled, dve leti zapora.

Dandanes pa so sleparije s ponarejenimi listinami že bolj težavne, ker jih ni več tako težko razločevati od pristnih kakor nekdanj. Dandanes razločujejo pristne listine od ponarejenih s pomočjo ultra-violetnih žarkov. Kar ne vidi oko in kar ostane nevidno celo pod mikroskopom, to nam pokažejo ultravioletni svetlobni žarki. Papir in črnilo se namreč v teku let kemično izpreminjata in umetno narejen »star papir« izgleda kakor star le na površini, znotraj pa ne. Zato pa imajo dandanes že vsi starinarji napredno opremo za odkrivanje vsakega odprtega iskati z ultravioletnimi žarki.

Te preiskave so n. pr. med drugim dognale, da je na svetu še enkrat toliko rokopisov in podpisov nemškega pesnika Goethe-ja, kakor pa jih je ta res napisal.

Novo angleške letalske poštne znamke

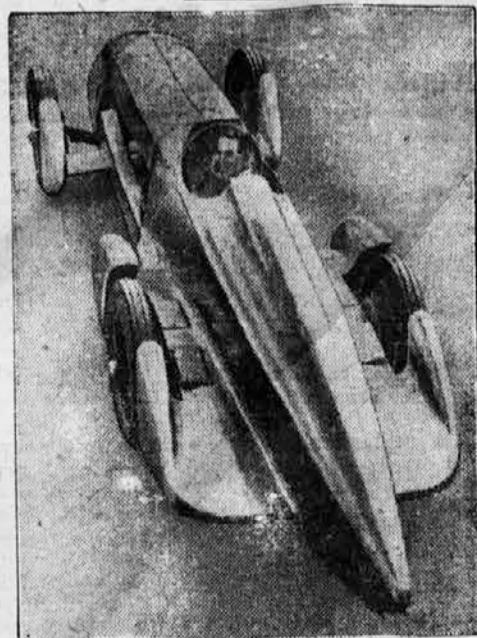
Angleška poštna uprava je dala natisniti nove znamke za letalsko pošto za proge v nekdanji nemški južno-zapadni Afriki.

Mostovi v Berlinu

Navadno mislijo ljudje, da imajo Benetke največ mostov, ker so sezidane na morju. To pa ni res, kajti dosti več mostov kakor Benetke ima Berlin, ki je tudi sezidan med samimi jezerci in jezerci, katere veže med seboj precej rek in potokov. Razen tega pa zahteva ogromni promet v Berlinu napravo brezštevilnih nad-vozov in pod-vozov.

V Berlinu je 1096 mostov. Za splošen promet jih je 707, 389 pa je železniških mostov. Od prvih 707 mostov je 447 občinskih, 260 mostov pa državnih. Preko vode vodi 561 mostov, 122 preko železnic, 24 pa preko ulic. Železnih mostov je 214, 330 je kamenitih in betonskih, 163 pa lesenih.

Stroški za vzdrževanje mostov so ogromni. Kljub rednemu pregledu in popraviljanju pa bodo morali 20 mostov zapreti za promet in podreti, ker so že popolnoma odpovedali.

Novo vrste voz za dirke

V Angliji so zgradili nove vrste voz za dirke, s katerim namerava dirkač W. Froy 3. oktobra doseči nov rekord v hitrosti.